

VISSERIJ

De onderhandelingen over de toetreding van Groot-Brittannië tot de Europese Economische Gemeenschap blijken niet zo vlot te verlopen als gewenst of verwacht. De voornaamste economische knelpunten steken in : de positie van Groot-Brittannië ten opzichte van de Commonwealthlanden, de uitvoer van bepaalde produkten uit Canada, Australië, Nieuw Zeeland, Indië, Pakistan en Hongkong en de landbouwproblematiek.

Dat tegenover deze grote vraagstukken niet over de visserij gesproken wordt, lijkt logisch; op internationaal vlak wordt uit « gewoonte » de visserij steeds « later » behandeld. Zolang het enkel over de toetreding van Groot-Brittannië gaat, is dit euvel voor de Belgische visserij wellicht niet zo hoog aan te slaan. Anders zal de zaak komen te liggen, wanneer er zal onderhandeld worden over de toetreding van Denemarken en Noorwegen : uiteraard zal het hoofdaksent wel moeten op de visserijaangelegenheden geplaatst worden.

Welke gevolgen kunnen voor de Belgische visserij voortvloeien uit de Britse toetreding tot de E.E.G. ? Vooreerst mag verwacht worden dat de huidige bedreiging tot uitbreiding van de visserijgrenzen rond Groot-Brittannië zal komen te vervallen. De breedte van de visserijzone in Groot-Brittannië is bepaald op 3 zeemijl, doch de jongste tijd gaan meer en meer stemmen op (vooral in Schotland) om deze zone te verleggen. Binnen het raam van de E.E.G. moet het vraagstuk van de visserijzone een oplossing krijgen, vermits artikel 7 van het Verdrag van Rome elke diskriminatie op grond van de nationaliteit verbiedt en verder een gemeenschappelijk visserijbeleid (artikels 38-47) en de vrijheid van vestiging (artikels 52-58) is voorgeschreven. Voor de Belgische kustvisserij, middenslag- en kleine diepzeevisserij zou hiermede het gevaar van verlies van renderende visgronden opgegeven worden.

Ten aanzien van de afbraak van de kwantitatieve handelsbelemmeringen zijn geen wijzigingen te verwachten. De Belgische invoer in Groot-Brittannië is momenteel aan geen hoeveelheidsbeperkingen onderworpen, terwijl anderzijds het jaarlijks contingent dat België aan Groot-Brittannië toestaat (en dat zal verdwijnen bij de toetreding) niet wordt uitgeput. Het opheffen van de kwalitatieve beperkingen tussen beide landen biedt mogelijkheden tot ruimer wederzijds handelsverkeer. Of de Britse afzet op de Belgische markt storend zal werken, valt te betwijfelen, vermits Groot-Brittannië netto een visimporterland is. Anderzijds kunnen grotere Belgische uitvoermogelijkheden slechts de vraag opvoeren en de rendabiliteit van de vloot gunstig beïnvloeden. Open blijven evenwel de vraagstukken inzake het overheidsbeleid. De Britse steunverlening aan het bedrijf is verhoudingsgewijze belangrijker groter dan in België en gaat van gunstiger kredietmogelijkheden over toelagen bij nieuwbouw tot subsidies bij de aanvoer. De weerbaarheid en het concurrentievermogen van de Belgische visserij kan hierdoor op lange termijn worden geschaad, doch dit domein vormt een objekt van het op te bouwen gemeenschappelijk Europees visserijbeleid. Het uitblijven van dit beleid stemt in elk geval niet hoopvol.

P. Hovart.